

Кушніренко Юлія Олександрівна,
курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
*Науковий керівник: завідувач кафедри аналітичної
економіки та менеджменту, д.е.н., професор
Паршина Олена Анатоліївна*

ТРАНСПОРТНА ІНДУСТРІЯ В СИСТЕМІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Україна та її економічна система зазнає глобалізаційних процесів робочої сили, а також наслідків діяльності корпорацій. Глобалізація, як економічне та суспільне явище, має дійсний характер, що проявляється у нових можливостях і загрозах. Потрібно ретельно дослідити сутність, природу та тенденції глобалізації, зрозуміти її розвиток. Таким чином це дасть змогу розробити економічні механізми й інструменти адаптації та впливу на національну економіку.

Одним із впливових чинників, від яких залежить зростання економіки, є підвищення конкурентоспроможності країни на світових ринках та покращення добробуту населення. Наша позиція повинна полягати у тому, що глобалізація світової економіки – це сучасна, всесвітня, стадія інтернаціоналізації господарського життя, у рамках якого світове господарство набуває якісно нові невідомі раніше, характеристики і особливості свого розвитку.

На сучасному етапі розвитку світове господарство тісно пов'язане з відносинами країн в політичних і економічних сферах, наявністю загальносвітових проблем, а також супроводжується взаємопроникненням культур.

Елемент глобалізації посідає визначальну позицію в ході процесу інноваційного розвитку. Сьогоднішній інноваційний сектор розвивається в умовах відкритої транснаціональної економіки, що відрізняється прозорим ринком, високим рівнем конкуренції, присутністю системи масових комунікацій і підвищенням швидкості розвитку і поширення інновацій.

Стимулювати активний розвиток інноваційних процесів в Україні можливо через їх глобалізацію. Завдяки наявності значного сформованого наукового потенціалу Україна може претендувати на участь у перших стадіях інноваційного процесу. Глобалізація та посилення міжнародної конкуренції вимагають нових підходів до розвитку національних економік. Подальший розвиток дослідження, а також сутність глобалізації та обґрунтована необхідність розробки відповідних концепцій функціонування національних економік в цих умовах.

Теоретичні та практичні аспекти проблем глобалізації, розуміння сутності та перспектив її розвитку, вплив на національну економіку висвітлюється у працях провідних вітчизняних і зарубіжних вчених, таких як В. Базилевич, З. Бжезінський, О. Біленький, О. Білорус та багато інших.

Фахівці та дослідники глобалізації не виробили єдиного підходу до розгляду в порядку виникнення, етапів становлення та чинників розвитку, наслідків і проявів глобалізаційних процесів у світовому економічному просторі, що обумовлено багатогранністю та складністю вищезазначеного процесу.

Сучасний етап розвитку світового господарства характеризується домінуванням сфери послуг як у структурі національного виробництва більшості країн світу, так і в системі міжнародних економічних відносин. Це свідчить, з одного боку, про формування економіки нового типу, а з іншого, більш глобального – про перехід до наступного ступеня розвитку світового співтовариства – постіндустріального типу суспільства, що відзначається провідними позиціями сфери послуг та інформаційних технологій у системі створення валового національного продукту, зовнішньої торгівлі окремої країни та відповідно міжнародної торгівлі в цілому.

Розвиток ринку міжнародних послуг є одним із проявів глобалізації. Він охоплює значний сектор світової економіки. Під впливом розгортання процесів інтеграції та глобалізації, що відбуваються в сучасному світовому господарстві, ця тенденція стала характерною для більшості країн світу. Як показує практика, сфера послуг є однією з найважливіших і швидкозростаючих складових світової економіки. Так, у розвинених країнах світу частка сфери послуг у структурі ВВП перевищує 70%, у ній зайнято понад 60% робочої сили.

Світовий ринок як економічна категорія являє собою систему взаємовідносин між країнами світу в різних сферах суспільного життя, які ґрунтуються на матеріальному інтересі. Головною зовнішньою ознакою існування світового ринку є міжнародна торгівля, тобто система відносин з приводу обміну товарами, технологіями, послугами між країнами.

На сучасному етапі розвитку світове господарство тісно пов'язане з відносинами країн в політичних і економічних сферах, наявністю загальносвітових проблем, а також супроводжується взаємопроникненням культур. Саме така тенденція отримала назву «глобалізація».

На сьогодні можна стверджувати, що сучасний розвиток світового господарства характеризується такою ситуацією, коли потенційні ризики глобалізації в країнах так званої світової периферії не можуть бути вище, ніж в країнах його «центру» – передових економіках. Процес глобалізації, що нестримно розвивається, часто приносить явні вигоди країнам з вищим рівнем розвитку і більшою конкурентоспроможністю національної економіки, а для менш розвинених країн витрачання цього процесу можуть урівноважити вигоди, а то і перевищити їх.

Становлення нових форм світової економіки зараз пов'язують, перш за все, з появою глобальних інфраструктур (інформаційних, освітніх, транспортних тощо), в яких перебудовуються відносини між господарськими укладами, заснованими на старих та нових організаціях (переважно економічних і технологічних). Безперечним фактором також є те, що глобалізаційні процеси підривають фундамент націоналізму в усіх його проявах.

Вплив глобалізаційних процесів на міжнародний туризм у світі зростає, що пов'язано з розширенням внесків міжнародного туризму в платіжний баланс країни, забезпечення зайнятості населення, сприянням диверсифікації економіки, а також раціональному використанню рекреаційних ресурсів.

Процеси глобалізації сучасної світової економіки найтіснішим чином пов'язані з еволюцією її інституціональної структури – інституціоналізацією світового господарства. Річ у тому, що в міжнародних економічних відносинах, так як і у рамках національних економічних систем окремих країн, формуються певні інститути (норми, ціннісні характеристики, «правила гри»), а також організації, виступаючі у вигляді зовнішньої формалізованої структури цих інститутів.

В світогосподарських зв'язках складаються і видозмінюються конкретні соціальні інститути (що розуміються як синтез традиційних понять інститут і організація), відбувається інституціоналізація міжнародних економічних відносин.

З приведеного вище очевидний висновок про наростання конфліктного потенціалу у світовій економічній системі, накопиченні на стороні країн, що розвиваються, величезного потенціалу невдоволення. Посилення взаємозв'язків і взаємозалежності між країнами у світовій економічній системі поєднується з ростом світової соціально-економічної нерівності, збільшенням розриву в прибутках і рівні життя між найбагатшими і найбіднішими квинтилями і децилями населення планети.

Список використаних джерел:

1. Осавлюк С.Л. Прогнозування нестабільності фінансових ринків в умовах глобалізації. Київ : Інститут світової економіки та міжнародних відносин НАН України, 2010.
2. Савелко Т.В. Уточнення економічного змісту й особливостей глобалізації. *Фінанси України*. 2009.
3. Стукало Н.В. Глобалізація та розвиток фінансової системи України. *Фінанси України*. 2011.
4. Стиглиц Дж. Глобализация: тревожные тенденции. Москва : Мысль, 2011.

Левенок Юлія Андріївна,
курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ЕКОНОМІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ

Економіка є основою для існування та стабільного розвитку будь-якої сучасної держави. Відповідно до цього, формування ефективних економічних відносин, стійких до негативних зовнішніх впливів й водночас інтернальних